

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 713

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 septembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 543 din 12 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 4 alin. (4), art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 8 lit. a), art. 11 și art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în ansamblul său, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.....	2-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
301. — Decizie privind eliberarea doamnei Irina Alexe din funcția de secretar de stat la Cancelaria Prim-Ministrului	7
302. — Decizie privind numirea doamnei Irina Alexe în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne	7
303. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Rela Nicoleta Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.....	8
304. — Decizie privind numirea doamnei Rela Nicoleta Ștefănescu în funcția de secretar de stat la Cancelaria Prim-Ministrului	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 543**

din 12 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 4 alin. (4), art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 8 lit. a), art. 11 și art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în ansamblul său, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 4 alin. (4), art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 8 lit. a), art. 11 și art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în ansamblul său, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Nicolae Popescu, Gheorghe Bașulescu, Neculai Timaru și Elena Mitu în dosarele nr. 1.943/2/2015, nr. 2.170/2/2015, nr. 1.534/2/2015 și nr. 2.411/2/2015 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.370D/2015, la care au fost conexe dosarele nr. 1.513D/2015, nr. 1.548D/2015 și nr. 1.680D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 7 iulie 2016, în prezența reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilier juridic Mihai Alexandru Ionescu, și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 12 iulie 2016, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin încheierile din 15 septembrie 2015, 21 septembrie 2015 și 5 octombrie 2015, precum și prin Sentința civilă nr. 2.345 din 24 septembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.943/2/2015, nr. 2.170/2/2015, nr. 1.534/2/2015 și nr. 2.411/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 4 alin. (4), art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 8 lit. a), art. 11 și art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în ansamblul său, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea**

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității. Excepția a fost ridicată de Nicolae Popescu, Gheorghe Bașulescu, Neculai Timaru și Elena Mitu, în cauze având ca obiect acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității, promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, prin art. 2 lit. a), încalcă prezumția de nevinovăție, deoarece lasă loc unei interpretări abuzive, punând semnul egalității între calitatea de lucrător al Securității și desfășurarea de activități prin care s-au suprimat ori îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, și creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică pentru simpla participare la activitatea fostelor servicii de informații, fără a stabili vreo formă de vinovăție.

5. Autorii excepției arată că, prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, Curtea a constatat neconstituționalitatea Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, însă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a introdus prezumția generală de vinovăție a întregului personal al fostei Securități, spiritul legii rămânând același, deci neconstituțional. Încadrarea situațiilor juridice conform reglementărilor criticate încalcă principiul neretroactivității legii civile.

6. În continuare, autorii excepției apreciază că, exercitând o jurisdicție specifică în cadrul căreia administrează probe și dă un verdict privind calitatea de lucrător al Securității, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se substituie unei instanțe judecătorești, în timp ce persoana vizată nu are posibilitatea de a se apăra în fața Colegiului Consiliului, care emite note de constatare a calității de lucrător al Securității. Autorii excepției mai susțin că, prin introducerea unei acțiuni în constatare, fără a avea o legitimare procesuală activă, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, și se substituie instituției Avocatul Poporului. Astfel, se susține că, prin art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, se realizează o extindere nepermisă a sferei titularilor dreptului de acces liber la justiție, dincolo de limitele sale constituționale și, prin urmare, dispozițiile legale criticate convertesc dreptul de acces liber la justiție într-o obligație. Pe de altă parte, se apreciază că persoana verificată nu are posibilitatea de a se apăra în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

7. Totodată, autorii excepției menționează că scopul reglementării trebuie tratat științific și istoric, iar actele de încălcare a libertății unor persoane trebuie să fie analizate prin prisma reglementărilor aplicabile acelor timpuri, ținând cont de legislația și obiectivele sociale. Se apreciază că activitățile din

trecut s-au desfășurat conform sistemului constituțional de la acea dată, atribuțiile de serviciu au rezultat din lege, iar ordinele militare primite conform regulamentelor în vigoare au fost îndeplinite pentru aplicarea legii, și nu în nume personal. Se susține că utilizarea unor termeni, precum „poliție politică”, ca de altfel întregul conținut al definițiilor și textelor din aceste reglementări incită la sancțiuni colective și, prin urmare, sunt neconstituționale, iar etichetarea unei persoane cu apelativul „terorist împotriva cetățenilor țării”, afișarea pe internet a unor înscrisuri unilaterale, afectează grav valorile apărute de Constituție și actele internaționale menționate.

8. De asemenea, autorii excepției susțin că instanțele de contencios administrativ nu pot avea competența materială de a se pronunța asupra unor aspecte sau fapte ce țin de regulamentele sau comandamentele militare specifice, iar Curtea de Apel București nu poate avea competență exclusivă pentru soluționarea acțiunii în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia.

9. În fine, autorii excepției apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, având o astfel de abordare, creează discriminări.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, instanța arată că raportul juridic dedus judecării nu este unul de drept penal, astfel încât art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu are nicio legătură cu prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 23 alin. (11) din Constituție, iar Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității nu este învestit cu atribuții administrativ-jurisdicționale. Instanța apreciază că scopul acțiunilor în constatare, introduse de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, este acela de a răspunde nevoii de a cunoaște a societății românești.

11. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, se menționează că, departe de a reglementa o răspundere penală, Ordonanța de urgență nr. 24/2008 a Guvernului are ca scop cunoașterea istoriei recente, cunoaștere ce constituie o prioritate pentru societatea românească, motiv pentru care administrarea și valorificarea istorică a arhivelor fostei Securități, precum și a documentelor cu privire la reprimarea de către Securitate a acțiunilor în favoarea democrației, sunt necesare într-o Românie europeană. De asemenea, se arată că modul în care se realizează această cunoaștere a adevărului istoric este clar detaliat în actul normativ criticat, pentru cazurile și condițiile acolo prevăzute fiind instituite norme de procedură ce se conformează pe deplin cerințelor europene și constituționale. Așa fiind, se apreciază că noua procedură instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum a fost completată prin Legea nr. 293/2008, răspunde, în ansamblul său, și cerințelor constituționale, dar și celor din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, revenind instanței de judecată rolul de a aprecia cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător sau colaborator al Securității, în cadrul procedurii judiciare care respectă, atât în faza instanței de fond, cât și în cea a căii de atac, garanțiile necesare desfășurării unui proces echitabil, precum și respectarea prezumției de nevinovăție.

13. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere formulat anterior în dosarele Curții Constituționale nr. 217D/2014, nr. 309D/2014, nr. 481D/2014 și nr. 813D/2014, în sensul constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 lit. a), art. 4 alin. (4), art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 8 lit. a), art. 11 și art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din data de 10 martie 2008, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în ansamblul său, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008, având următorul cuprins:

— Art. 2 lit. a): „În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *lucrător al Securității* — orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945—1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului;”;

— Art. 4 alin. (4): „Acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia ori contestația împotriva adevărului prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 se introduce în cel mult 48 de ore de la aprobarea notei de constatare, respectiv de la publicarea pe internet a adevărului, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. Aceasta se pronunță în termen de 48 de ore. Hotărârea instanței se atacă cu recurs în termen de 24 de ore, recursul soluționându-se în termen de 48 de ore. Hotărârea instanței, rămasă irevocabilă, se publică de îndată în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.”;

— Art. 6 alin. (1): „Direcția de specialitate din cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca urmare a sesizării din oficiu a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității sau la solicitarea persoanei îndreptățite, desfășoară activități specifice administrative de verificare a documentelor și informațiilor deținute în legătură cu o anumită persoană în arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, precum și la instituții care mai dețin documente create de Securitate.”;

— Art. 7 alin. (1): „În baza verificărilor prevăzute la art. 6 alin. (1), direcția de specialitate întocmește o notă de constatare cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia pentru persoana care a făcut obiectul verificării.”;

— Art. 8 lit. a): „Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ia în discuție nota de constatare și, după caz:

a) *aprobă nota de constatare și dispune Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia;*”;

— Art. 11: „(1) Acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia se introduce la Secția

de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, fiind scutită de taxă de timbru.

(2) Hotărârea Curții de Apel București poate fi atacată cu recurs, în condițiile legii.

(3) La dosarul cauzei se depun copii certificate de pe documentele aflate în arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, documentele originale putând fi consultate la arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.”;

— Art. 15 alin. (2): „Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității poate utiliza și alte categorii de surse, precum arhive străine sau mărturiile unor cetățeni străini.”

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin reglementărilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, democrație și social, și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1)—(3) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1), (3) și (4) privind accesul liber la justiție și jurisdicțiile speciale administrative, art. 22 alin. (2) privind interzicerea torturii și a oricărei pedepse sau tratament inuman ori degradant, art. 23 alin. (11) privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 26 alin. (2) privind dreptul persoanei fizice de a dispune de ea însăși, art. 29 alin. (1) și (2) privind libertatea gândirii și a opiniilor, libertatea credințelor religioase, precum și a conștiinței, art. 30 alin. (6) și (7) privind limitele libertății de exprimare, art. 31 alin. (3) privind obligația autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățenilor, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 55 privind apărarea țării, art. 58 alin. (1) privind numirea și rolul Avocatului Poporului, art. 73 alin. (3) privind domeniile de reglementare prin lege organică, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești. De asemenea, se invocă prevederile art. 5 alin. (1) lit. c) privind unul dintre cazurile în care este permisă, potrivit căilor legale, lipsirea de libertate, art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil, art. 7 paragraful (2) — Nicio pedeapsă fără lege, art. 8 paragraful (2) privind limitele dreptului la respectarea vieții private și de familie, art. 9 paragraful (2) privind restrângerea libertății de gândire, de conștiință și de religie, art. 10 paragraful (2) privind limitele libertății de exprimare, art. 14 — Interzicerea discriminării, art. 15 — Derogarea în caz de stare de urgență, și art. 17 — Interzicerea abuzului de drept, cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, autorii menționează și dispozițiile art. 2 alin. (1) privind interzicerea discriminării, ale art. 3 privind dreptul la viață, la libertate și la securitatea persoanei, ale art. 5 privind interzicerea torturii, pedepselor sau tratamentelor crude, inumane sau degradante, ale art. 7 privind egalitatea în fața legii, dispoziții cuprinse în Declarația Universală a Drepturilor Omului. De asemenea, autorii susțin că nu sunt respectate dispoziții din alte acte juridice internaționale, precum: art. 2 și 4 din Convenția nr. 111/1958 a Organizației Internaționale a Muncii privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei și ale art. 1 și 2 din Convenția nr. 122/1964 a Organizației Internaționale a Muncii privind politica de ocupare a forței de muncă, art. E din partea a IV-a a Cartei sociale europene, revizuită. În final, autorii excepției consideră că, pentru unitate de interpretare, trebuie avută în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 820 din 7 iunie 2010.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității” cuprinse

în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, sunt neconstituționale. De asemenea, prin Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, referitoare la comunicarea notelor de constatare și a adevărilor emise de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și a constatat că aceste prevederi sunt neconstituționale. În aceste condiții, Curtea constată că sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căreia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Ca atare, având în vedere că deciziile de admitere au fost pronunțate de Curtea Constituțională anterior sesizării cu prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a sintagmelor „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi și a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 este inadmisibilă.

19. Totodată, Curtea reține că celelalte dispoziții legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare.

20. Astfel, cu privire la critica potrivit căreia dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 încalcă prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 23 alin. (11) din Constituție, prin Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 7 aprilie 2009, Curtea a constatat că domeniul de aplicare a prezumției de nevinovăție vizează materia penală, respectiv situațiile în care fapta atribuită unei persoane are conotații penale, care angajează răspunderea penală a acesteia. Astfel, prezumția constituie suportul dreptului la apărare și, implicit, al drepturilor procesuale acordate învinutului sau inculpatului, în cadrul procesului penal. Curtea a constatat că prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție, respectiv instituția prezumției de nevinovăție, nu sunt aplicabile cauzelor aflate pe rolul instanțelor având ca temei dispozițiile ordonanței, deoarece procedura prin care se constată calitatea de lucrător al Securității se desfășoară potrivit regulilor procedurii civile, și are ca finalitate exclusiv deconspirarea persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarelor întocmite de Securitate, prin consemnarea publică a activității acestora, iar nu stabilirea vreunei răspunderi juridice. Totodată, Curtea a reținut că, deși prezumția nu cunoaște o consacrare expresă în materie civilă, dispozițiile civile privind sarcina probei se aplică și în această materie, astfel că legea asigură echilibrul procesual al părților în litigiu și dă expresie unui principiu fundamental al dreptului procesual — principiul aflării adevărului.

21. De asemenea, prin Decizia nr. 1.475 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 20 noiembrie 2009, Curtea a constatat netemeinicia criticii potrivit căreia ordonanța supusă controlului de constituționalitate nu elimină mecanismul neconstituțional din vechea lege, și a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 operează o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor constatate ca fiind „lucrătoare ale Securității” față de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008. O eventuală reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale

cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității trebuie să fie supuse controlului instanțelor de judecată.

22. Cât privește invocarea principiului neretroactivității legii civile, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că dispozițiile art. 2 din ordonanța de urgență criticată, stabilind elementele care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată de instanța judecătorească drept lucrător sau colaborator al Securității, nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2010).

23. Totodată, Curtea a constatat că este lipsită de orice fundament critica potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se substituie unei instanțe judecătorești, și a statuat că această autoritate este lipsită de atribuții jurisdicționale, iar actele sale privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor judecătorești. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia este introdusă la o instanță judecătorească a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să plaseze Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în afara cadrului constituțional și, ca atare, nu îi conferă rolul de instanță extraordinară (în acest sens, a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, și Decizia nr. 159 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 9 mai 2013).

24. Cât privește critica potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității introduce acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia fără a avea o legitimare procesuală activă, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că legitimarea procesuală a acestuia izvorăște din înseși prevederile legale care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de Consiliu nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

25. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 din Legea fundamentală, în jurisprudența sa în materie, Curtea nu a reținut nici pretinsa încălcare a principiului liberului acces la justiție, ca urmare a subrogării Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate, de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Astfel cum a statuat Curtea prin deciziile menționate, dispozițiile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 conferă persoanei, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea, inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari, dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia, care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Din cuprinsul acestor

dispoziții legale se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv la cererea persoanelor îndreptățite, astfel că nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de liber acces la justiție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 608 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011). Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură a încălca dreptul la apărare, astfel cum acesta este prevăzut de art. 24 din Constituție, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesuală civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

26. De asemenea, prin Decizia nr. 455 din 8 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 30 iunie 2012, Curtea a reținut că, în cadrul acțiunii în constatare promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâtul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția, potrivit art. 124 din Constituție.

27. Totodată, prin Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009, precitată, Curtea a statuat că dispozițiile procedurale criticate nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, procedura de judecată respectă principiile fundamentale privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea și dreptul la apărare, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesuală civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

28. În același timp, Curtea nu a reținut nici critica potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin introducerea acțiunii în constatare, se substituie instituției Avocatul Poporului, încălcându-se astfel art. 58 alin. (1) din Constituție. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a reținut netemeinicia criticilor referitoare la nesocotirea prevederilor constituționale care statuează rolul Avocatului Poporului, de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, nu reprezintă o substituie în atribuțiile instituției Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.377 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 27 ianuarie 2011).

29. În ceea ce privește critica potrivit căreia utilizarea unor termeni, precum „poliție politică”, — ca de altfel întregul conținut al definițiilor și textelor din aceste reglementări —, incită la sancțiuni colective, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008, a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, a cărei existență se întemeiază pe dispozițiile art. 116 alin. (2) și art. 117 alin. (3) din Legea fundamentală. De asemenea, actul normativ criticat urmărește deconspirarea, prin consemnarea publică, a persoanelor cu privire la care instanța judecătorească a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestor persoane și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre

exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011). Totodată, Curtea a observat că, urmărind să înlăture orice echivoc de natură să genereze interpretări speculative, susceptibile de a aduce atingere onoarei și demnității persoanei, legiuitorul a înțeles să dedice întregul art. 2 din ordonanța de urgență definirii termenilor cu care aceasta operează (a se vedea Decizia nr. 159 din 23 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 27 aprilie 2012 și Decizia nr. 1.074 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009).

30. Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, raportată la prevederile art. 126 din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a reținut că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 28 noiembrie 2011).

31. În legătură cu critica de neconstituționalitate susținută din perspectiva stabilirii competenței instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța asupra unor acte de comandament cu caracter militar, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate nu reglementează controlul judecătoresc al unor asemenea acte, obiectul de reglementare al ordonanței de urgență criticate fiind în mod univoc menționat, și anume „accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 219 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2012).

32. Referitor la critica potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 creează discriminări, încălcându-se

37. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza întâi, în privința sintagmelor „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității”, precum și a art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Nicolae Popescu, Gheorghe Bașulescu, Neculai Timaru și Elena Mițu în dosarele nr. 1.943/2/2015, nr. 2.170/2/2015, nr. 1.534/2/2015 și nr. 2.411/2/2015 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 2 lit. a), art. 4 alin. (4), art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 8 lit. a), art. 11 și art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în ansamblul său, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

art. 16 din Constituție, prin Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011, Curtea a constatat că actul normativ supus controlului de constituționalitate nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabil tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

33. De asemenea, Curtea a mai reținut că aprecierea întrunirii cumulative a condițiilor prevăzute de lege pentru constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității revine instanței judecătorești — Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. Asemenea aspecte reprezintă, așadar, probleme ce țin exclusiv de interpretarea și aplicarea legii, fiind de competența instanței judecătorești, iar nu a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată (a se vedea, în sensul celor de mai sus, Decizia nr. 27 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 21 martie 2013).

34. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele examinate în jurisprudența Curții Constituționale și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

35. Referitor la invocarea prevederilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

36. În final, Curtea observă că celelalte reglementări din Constituție și din actele juridice internaționale invocate nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Irina Alexe din funcția
de secretar de stat la Cancelaria Prim-Ministrului**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 293.001 din 14 septembrie 2016, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.730 din 14 septembrie 2016,

în temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Irina Alexe se eliberează din funcția de secretar de stat la Cancelaria Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Florin Marius Tacu

București, 15 septembrie 2016.

Nr. 301.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Irina Alexe în funcția
de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 293.001 din 14 septembrie 2016, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.730 din 14 septembrie 2016,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Irina Alexe se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Florin Marius Tacu

București, 15 septembrie 2016.

Nr. 302.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
de către doamna Rela Nicoleta Ștefănescu a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Rela Nicoleta Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Florin Marius Tacu

București, 15 septembrie 2016.
Nr. 303.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Rela Nicoleta Ștefănescu în funcția
de secretar de stat la Cancelaria Prim-Ministrului**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Rela Nicoleta Ștefănescu se numește în funcția de secretar de stat la Cancelaria Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Florin Marius Tacu

București, 15 septembrie 2016.
Nr. 304.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

